

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 56. An irregularitas semper sit signum, quòd quis vocatus non sit ad statum ecclesiasticum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

tuit Trid. sess. 14. c. 7. De reform. non tamen pen-
sione, quia de hac nulla in Jure fit mentio , Ca-
strop. n. 12. Dicast. n. 128. 129.

442. Q. 56. An irregularitas semper sit signum, quod quis
vocatus non sit ad statum ecclesiasticum. R. Antonius
Godeau Episcopus Graffenensis & Vencensis in di-
scursu de vocatione ad statum ecclesiasticum
Artic. 21. docet 1. signum, quod quis à Deo non
vocetur ad statum ecclesiasticum esse, si aliquam
habeat irregularitatem , putat enim , hocipli
quod Deus hanc permittat , sufficienter signifi-
care , quod nolit à tali statum ecclesiasticum eli-
gi , cùm ratio dicet non facilè per dispensatio-
nem recedendum esse à communi & iusta lege.
2. Conatur ex variis Conciliis probare ista tene-
re præcipuè de illis , qui milites fuerunt , talibus
enim liberæ vitæ assuetis putat potius discipli-
nam religiosam esse necessariam. Hæc univer-
sim non tenent. Non primum , nam sape peracci-
dens contingit alicui talis irregularitas , nec à
Deo intenta est ; qui licet permittat , dedit Ec-
clesiæ suæ potestatem eam tollendi , etiam in or-
dine ad suscipiendum statum ecclesiasticum, ut
probat praxis Ecclesiæ ab initio ad hæc usque
tempora. Nec secundum , nam scimus multos post
militiam bene præfuisse Ecclesiis cum S. Martino
recens exemplum est Innoc. XI. qui sanctissime
præfuit toti Ecclesiæ. Itaque si quis post mili-
tiā vel etiam cum quacunque irregularitate
dispensabili , secundū regulas I. 6. p. 2. à num.
1915. datas consideratis omnibus judiceret in
statu ecclesiastico melius servitum Deo & se-
curius salvandum , non est cur deterreatur ab eo
statu , vel à petenda dispensatione. Verum qui-
dem est , quod per discursum suum præcipue in-
tendit

tendit Godeau, tenetque etiam Pignat. tom. 10. consult. 99. tanta esse pericula in statu Episcopali & sacerdotali, ut meritò quisque formidare debeat ea acceptare, nedum ambire, attamen si quis se ad ejusmodi statum putet à Deo vocari, potest ad illum se offerre, confidens de Dei gratia, si faciat quod in se est, hanc non de futuram pro implenda obligatione tanti muneris.

D U B I U M . III.

433.

Quomodo incurrit tollatur irregularitas.

RESP. I. Cum ab homine non feratur, nulla²³ incurrit nisi in jure expressè habeatur²³ (Cap. is, qui de sent. excomm. in 6.) Unde in dubio²³ five facti five juris, tenere potes, quòd non sis²³ irregularis, quia melior est cōditio possidentis,²³ Bon. q. 1. p. 5. ex Suar. Fill. &c. Excipe tamen, si²³ dubites de homicidio saltem injusto à te commisso, ut patet ex Cap. Significasti, & ex C. Ad au-²³ dientiam. 2. De homicidio. V. Bon. l. c.

RESP. II. Ut incurrit irregularitas ex de-²³ listo, requiritur actus externus consummatus²³ & mortal is, ut habet communis contra Caj. Ra-²³ tio, quia est gravis pœna, & difficulter rela-²³ xatur.

RESP. III. Irregularitas non tollitur per ab-²³ solutionem, sed per dispensationem, hac vel²³ simili formâ: Dispenso tecum in irregularitate, quam²³ rel quas, ob hanc vel illam causam incurrisli. Et si²³ quidem dispensans intendat tollere omnes, id-²³ que possit, omnes tollit; sin minùs, eam tan-²³ tum tollit, quam potest & vult. Etsi verò hæc²³ dispensatio ad Pontificem spectet, ex jure ta-²³ men novo Tridentini, ubi est receptum, potest²³ Episcopus dispensare in Irregularitatibus pro-

N n n 3

venien-